

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Liškové a přísedících Michala Jordána a Jindry Šťastné, v hlavním líčení konaném dne 16. 6. 2009, t a k t o :

obžalovaný

M. Z.,

nar. xxx v xxx, okr. xxx, trv. bytem xxx, xxx, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici xxx,

j e v i n e n , ž e

dne 22.11. 2007, kolem 12.45 hodin, maskován v obličejí punčochou, vešel do prodejny tabáku v Praze 6, xxx xxx, zde uchopil prodavače – pošk. O. B., nar. xxx, tohoto rukama ze zadu sevřel tak, aby nemohl pohybovat pažemi, řekl mu: „Dej sem prachy, kde máš prachy!“, když se poškozený pokoušel otočit, přidržel ho pevněji, přičemž v pravé ruce po celou dobu držel nůž, opět poškozenému řekl: „Koukej sem navalit ty prachy!“, poté poškozeného srazil k zemi a šel za prodejní pult, přičemž poškozený se mu snažil podrazit nohy, obžalovaný ho dvakrát či třikrát kopl nohou do obličejí a to intenzitou nejméně střední, poté přešel k pokladně, odkud si vzal finanční částku v přesně nezjištěné výši kolem 10 000,- Kč, zatím co poškozený vstal, vyběhl ven z prodejny, kterou zvenčí zavřel a držel dveře, aby se obžalovaný nemohl dostat z prodejny ven, následně obžalovaného pomohli na místě zadržet kolemjdoucí svědci až do příjezdu

policejní hlídky, poškozený v důsledku útoku obžalovaného utrpěl zranění - četné pohmožděniný pravé poloviny obličeje, pohmoždění týlní krajiny, povrchní řeznou ránu prsteníku pravé ruky, pohmožděniný na obou horních končetinách a levém stehně, pohmoždění stěny hrudníku, v důsledku tohoto násilného jednání ze strany obžalovaného na hlavu a obličej poškozeného mohlo u poškozeného bezprostředně dojít k poškození oka, tedy důležitého orgánu, k tomuto nedošlo nezávisle na vůli obžalovaného, přičemž tohoto jednání se obžalovaný dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 19.5. 2004, sp. zn. 1T 82/2004, který nabyt právní moci dne 31.5. 2004, odsouzen m.j. pro trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání tří let, z jehož výkonu byl propuštěn dne 25.2. 2007,

t e d y : proti jinému užil násilí, které bezprostředně směřovalo ke způsobení těžké újmy na zdraví, v úmyslu zmocnit se cizí věci, v úmyslu těžkou újmu na zdraví způsobit, když ke způsobení těžké újmy na zdraví nedošlo, přičemž znovu spáchal zvlášť závažný úmyslný trestný čin ač již byl pro takový zvlášť závažný úmyslný trestný čin potrestán a tato okolnost pro svou závažnost vzhledem k délce doby, která od posledního odsouzení uplynula, podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost,

č í m ž s p á c h a l

pokus trestného činu loupeže dle § 8 odst. 1 k § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. jako zvlášť nebezpečný recidivista dle § 41 odst. 1 tr. zák.,

a o d s u z u j e s e

podle § 234 odst. 2 tr. zák. za použití § 42 odst. 1 tr. zák. a § 36 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání **sedmi (7) let a devíti (9) měsíců.**

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Krajské pobočce pro hl. město Prahu, Praha 1, Na Perštýně 6, částku 2 273,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

V průběhu dokazování během hlavního líčení byl zjištěn ve výroku tohoto rozsudku popsáný skutkový děj. Konkrétně bylo zjištěno, že obžalovaný dne 22.11. 2007, kolem 12.45 hod., přepadl prodavače prodejny tabáku v Praze 6, xxx xxx, O. B., kterého, maskován v obličejí punčochou a s nožem v ruce, zezadu sevřel, požadoval po něm peníze, srazil ho k zemi a dvakrát či třikrát ho kopl nejméně střední intenzitou do obličejí, následně se zmocnil pokladny, ve které se nacházela přesně nezjištěná finanční hotovost v částce kolem 10.000,- Kč. Než obžalovaný stačil z místa činu odejít, poškozený vstal ze země, podařilo se mu vyběhnout z prodejny a zvenčí zavřít dveře, následně za pomoci kolemjdoucích svědků byl obžalovaný zneškodněn a byla přivolána policie. V důsledku útoku obžalovaného utrpěl poškozený zranění – pohmožděliny obličejí, týlní krajiny, povrchní řeznou ránu prsteníku pravé ruky a pohmožděliny na rukou i nohou, jakož na hrudníku, v důsledku tohoto násilného jednání ze strany obžalovaného na hlavu a obličej poškozeného mohlo u poškozeného bezprostředně dojít k poškození oka, tedy důležitého orgánu, k tomuto nedošlo nezávisle na vůli obžalovaného. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil přesto, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 19.5. 2004, sp. zn. 1T 82/2004, který nabyl právní moci dnem 31.5. 2004, byl uznán vinným m.j. trestným činem loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří let, z jehož výkonu byl propuštěn 25.2. 2007.

Obžalovaný se v přípravném řízení k trestné činnosti částečně doznal s tím, že do prodejny tabáku vešel, požádal poškozeného o peníze, přičemž tento, aniž by mu cokoli řekl, se proti němu rozeběhl, proto on, obžalovaný, do poškozeného strčil až tento spadl na zem, přičemž mu poškozený držel nohu, jemu se podařilo poškozeného oběhnout k pokladně, najednou si všiml, že poškozený je venku, drží dveře a on nemůže ven. K jednotlivým dotazům pak uvedl, že do prodejny šel „z blbosti“, přičemž nůž měl proto, aby navodil pocit strachu. Do hlavy kopl poškozeného nechtěně, snažil se mu vyvléknout, když ho držel za nohu. Pokladnu vytrhl a hodil ji na zem, neboť se chtěl dostat ven zavřenými dveřmi. Neví, co ho to napadlo, než vešel do prodejny, asi hodinu stál venku a sbíral odvalu. Měl s sebou punčochu, kterou našel v parku, měl ji v kapse. U následného výslechu uvedl, že svého jednání lituje.

V řízení před soudem obžalovaný setrval na své výpovědi z přípravného řízení s tím, že do poškozeného nekopal, pouze ho překračoval a přitom jenom škubal nohou.

Svědék – poškozený O. B. v přípravném řízení i v řízení před soudem naprosto shodně uvedl, že jako důchodce vypomáhá synovi v předmětné prodejně trafiky, přičemž v inkriminovaný den v době, kdy byl otočen zády ke dveřím, ho náhle někdo chytil rukama kolem hrudníku, až se nemohl hýbat se slovy: „Kde máš prachy, naval prachy, nebo tě podříznu“. On si nejprve myslel, že se jedná o legraci, až když zahlédl v pravé ruce útočníka nůž a to, že je maskován v obličejí punčochou, začal se bránit, přitom ho útočník porazil na zem, kopl ho do prsou až dopadl na záda, snažil se útočnickovi bránit, chytil ho za nohy, útočník mu však nohu vysmekl a začal ho kopat do vrchní části trupu a do hlavy, kam ho kopl asi dvakrát, z kopanců byl otřesen. Útočník pokračoval v útoku dál, on zůstal ležet, pak však slyšel rachot, zvedl se a viděl, jak útočník vytrhl pokladnu a vrací se zpátky k němu s pokladnou v ruce, jemu se pak podařilo vyběhnout ven a držel dveře, zatím co útočník se tyto snažil z druhé strany otevřít nejprve jednou rukou, což se mu nedařilo, odhodil proto pokladnu a snažil se vši silou dveře otevřít. On sám zatím venku volal o pomoc, příběhly tři nebo čtyři osoby a pachatele zadržely až do příjezdu policie. Následně byl ošetřen v nemocnici, není schopen uvést, v jaké fázi incidentu mu vzniklo zranění – pořezání prstu, měl pohmožděny a otoky hlavy. Svědek dále uvedl, že v mládí aktivně provozoval box.

Ve věci byli dále vyslechnuti svědci J. M., J. Š., P. M., J. K., D. M., kteří zadrželi obžalovaného v trafice. Tito naprosto shodně uvedli a popsali, jak šli společně na oběd a u trafiky uviděli muže, který drží dveře a volá o pomoc, když příběhly, všimli si, jak v trafice je muž s kapucí a punčochou na hlavě, tohoto následně zadrželi přes jeho odpor až do příjezdu policie, tyto svědci pak uvedli, že si všimli na zemi v prodejně nože.

V obnoveném hlavním líčení dne 16.6. 2009 byl, na základě požadavku vyjádřeného v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 3. 2009, sp. zn. 2To 11/2009, vyslechnut jako svědek J. B. , nar. xxx, majitel předmětné prodejny tabáku, který uvedl, že o přepadení mu není nic známo, pouze o něm ví z doslechu od otce, přítomen tomu nebyl, škoda mu žádná nevznikla, v pokladně bylo necelých 11 000,- Kč, přesněji to uvést nemůže, inventuru neprováděl. Otec po napadení byl samý hematoma na krku, břicho, hrudníku, spánku, na hlavě, také ho bolela řezná rána.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ze kterého vyplývá, že pošk. B. v důsledku útoku obžalovaného utrpěl četné pohmožděny pravé poloviny obličeje a pohmoždění týlní krajiny, povrchní řeznou ránu prsteníku pravé ruky, pohmožděny na obou horních končetinách a levé stehně a pohmoždění stěny hrudníku. Tato poranění projevující se krevními podlitinami na končetinách a bolestí hrudníku vznikla opakovaným tupým ohraničeným násilím vedeným

intenzitou převážně střední, mohla nastat např. prudkým uchopením a stiskem horních končetin, opakovaným kopáním či šlápnutím na hrudník apod., nevznikla pouze prostým odstrčením a pádem poškozeného na zem, ale aktivním násilným konáním ze strany druhé osoby. Nárazem těla na zem mohlo dojít ke vzniku pohmoždění týlní krajiny hlavy, řezná rána prstu mohla vzniknout nejspíše kontaktem s čepelí nože. Pokud jde o kopání do hlavy, obličej v poloze poškozeného na zemi, toto je způsobilé ke vzniku závažných poranění, zejména v daném případě, kdy jde o poškozeného vyššího věku s možnou vyšší lomivostí kostí a možnými změnami cév, při kterých může dojít k poškození i menší intenzitou vedeného násilí, než u relativně mladšího jedince. U přímého násilí mechanismem kopnutí vedeného do oblasti očnice stejnou intenzitou (střední), může dojít k poškození oka, tedy důležitého orgánu, což může rezultovat ve vážnou poruchu zdraví. Při vyšší intenzitě může dojít ke vzniku zlomenin, z nichž některé mohou mít charakter déle trvající poruchy zdraví (např. zlomeniny dolní čelisti atd.), při prudkém kopnutí do oblasti šupiny spánkové kosti může dojít k poranění spánkové tepny s následným krvácením mezi kost a tvrdou plenu a útlakem mozkové tkáně s jejím otokem, takové poranění si pak vyžaduje okamžitou lékařskou odbornou péči. V daném případě pracovní neschopnost nenastala, poškozený je ve starobním důchodu, obvyklou dobu léčení předmětných poranění lze určit na 10 – 14 dní, po tuto dobu trvalo i omezení poškozeného v obvyklém způsobu života, zejména pro bolestivost poranění (hlava, hrudník), dýchací obtíže, potíže se spánkem atd., po tuto dobu mohla nastat i pracovní neschopnost. Zranění poškozeného nezanechají trvalé následky, ze soudně lékařského hlediska lze poranění považovat za celkovou poruchu zdraví, s omezením v obvyklém způsobu života po dobu delší jednoho týdne, naplňující tak kritéria pro „ublížení na zdraví“ z lékařského hlediska.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, byl opětovně vyslechnut v obnoveném hlavním líčení dne 16. 6. 2009, kdy uvedl, že u poškozeného v důsledku předmětného napadení – kopy do oblasti spánkové kosti a hlavy, které vedl intenzitou nejméně střední, hrozila těžká újma na zdraví ve smyslu poškození důležitého orgánu, v daném případě poškození oka, případně při velké intenzitě zlomenina dolní čelisti a déle trvající porucha zdraví, tedy doba léčení déle než 6 týdnů, kdy poškozenému hrozilo odchlípení sítnice oka, krvácení do očního pozadí s následným hojením a výrazné omezení zraku, případně oslepnutí na předmětné oko, tedy trvalý následek.

Ve věci byly dále shromážděny listinné důkazy, zejména lékařské zprávy týkající se zranění poškozeného včetně fotodokumentace jeho zranění, protokol o ohledání místa činu, jehož součástí je rovněž fotodokumentace, konečně kriminalistické expertizy – DNA a pachová identifikace.

K osobě obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Znalec – psychiatr dospěl

k závěru, že obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou ani poruchou, jeho primární osobnost je však strukturovaná xxx, xxx, jedná se o xxx xxx xxx. U obžalovaného nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiných návykových látkách, jeho rozpoznávací schopnosti v době páchaní trestné činnosti byly zachovalé, ovládací schopnosti byly mírně forensně nevýznamně sníženy v důsledku xxx xxx. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, jeho pobyt na svobodě z psychiatrického hlediska není nebezpečný, není proto nutno ukládat mu nějaké z ochranných opatření.

Rovněž znalec – psychiatr – byl v obnoveném hlavním líčení dne 16. 6. 2009 soudem vyslechnut, tento zcela setrval na závěrech znaleckého posudku, shora citovaných, znalecký posudek nikterak relevantně nedoplnil.

Znalec psycholog dospěl k závěru, že u obžalovaného není přítomna chorobná agresivita, kombinací povahových vlastností je však disponován k použití instrumentální agresivity jako racionálně plánovaného prostředku k dosažení vlastních cílů a potřeb. Jeho intelektové schopnosti jsou nevyrovnané, lze je hodnotit jako odpovídající xxx xxx, na této úrovni jsou pak i paměťové funkce obžalovaného, který je schopen správně vnímat, zapamatovat si a adekvátně reprodukovat prožitě, chce-li tak učinit. Jako xxx xxx je disponován k pragmatickému podávání informací, uvádí tedy to, co v dané chvíli považuje pro sebe za vhodné. Vzhledem k typu osobnosti obžalovaného, fixaci jeho asociálních projevů, rezistenci vůči kolektivním vlivům, setrvačnost postojů a chování, ale i charakter samotné trestné činnosti v posledních letech opakované, prognóza dalšího vývoje osobnosti obžalovaného ve vztahu k protispolečenskému jednání je nejistá.

Na základě všech shora uvedených skutečností a provedených důkazů soud dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný se zažalované trestné činnosti dopustil, bylo nepochybně prokázáno, že to byl on, kdo přepadl v trafice pošk. B.. Upotřebitelnými důkazy však nebyla prokázána přesná výše způsobené škody, doplněným dokazováním v obnoveném hlavním líčení bylo zjištěno, že se v pokladně, které se obžalovaný násilně zmocnil, nacházela finanční hotovost ve výši kolem 10 000,- Kč. Poškozený B. st. u hlavního líčení nebyl schopen toto specifikovat, uváděl to toliko do protokolu o podání vysvětlení, který je pro soud důkazem neupotřebitelným. Rovněž tak majitel prodejny O. B. ml., který se k hlavnímu líčení dostavil až dne 16. 6. 2009, nebyl schopen přesně specifikovat výši způsobené škody a uvedl, že v pokladě mohlo být necelých 11 000,- Kč, přičemž i on byl v přípravném řízení vyslechnut toliko na protokol o podání vysvětlení, který je pro soud neupotřebitelný. Na právní kvalifikaci tato skutečnost však nic nemění, je evidentní, že v tomto případě, pokud by se přesně zjistila výše škody (což je v současné době nezjistitelné), by výše škody rozhodně nebyla kvalifikačním momentem, neboť je zcela nepochybné, že obžalovaný se násilím na poškozeném snažil získat hotovost v pokladně ,

přepadl brutálně poškozeného – starého člověka - v úmyslu zmocnit se peněz v pokladně. Předmětný žalovaný trestný čin, tedy trestný čin loupeže, je dokonán již tím, že pachatel užije násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Provedenými důkazy bylo zcela nepochybně prokázáno, že obžalovaný vůči poškozenému, narozenému r. xxx, použil násilí, kopal ho do hlavy, obličej a hrudníku, po celou dobu napadení držel v ruce nůž a byl maskován punčochou. Toto dokládají i pachové stopy zajištěné na místě činu, jakož i profil DNA, kromě částečného doznání obžalovaného a kromě výpovědi poškozeného, jakož výpovědi dalších svědků, které jsou ve vzájemné shodě. Pokud jde o intenzitu násilí, kdy obžalovaný kopal poškozeného do hlavy a dalších částí těla, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, z oboru soudního lékařství, bylo jednoznačně prokázáno, že se jednalo o intenzitu nejméně střední, v důsledku čehož poškozenému bezprostředně hrozilo poškození důležitého orgánu, konkrétně oka, poškozenému tedy bezprostředně hrozila těžká újma na zdraví ve smyslu § 89 odst. 7 písm.e) tr. zák. Znalec se dále vyjadřoval k vážné poruše zdraví, která poškozenému hrozila v případě, kdyby obžalovaný vůči němu útočil intenzitou vyšší než střední, v tomto případě však takové násilí prokázáno nebylo a takové závěry jsou tedy hypotetické, soud v souladu se zásadou in dubio pro reo vzal za prokázané násilí o střední intenzitě.

Jednání obžalovaného soud kvalifikoval jako trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zák., neboť obžalovaný proti jinému užil násilí, které bezprostředně směřovalo ke způsobení těžké újmy na zdraví, v daném případě poškození důležitého orgánu, jež je vyjádřeno v § 89 odst. 7 písm.e) tr. zák., v úmyslu zmocnit se cizí věci, v úmyslu těžkou újmu na zdraví spáchat, když ke způsobení těžké újmy na zdraví nedošlo. Je zcela nepochybné, že obžalovaný promyšleně a úmyslně (kdy hodinu čekal venku na vhodný okamžik, připravil si nůž a maskoval se punčochou), napadl poškozeného, užil proti němu násilí v úmyslu zmocnit se finanční hotovosti z pokladny v obchodě, přičemž způsob, jakým si počínal, kdy útok vedl kopy střední intenzity do hlavy a hrudníku poškozeného, kterému v době činu bylo 80 let, je brutální, obžalovaný si musel být zcela jistě vědom minimálně toho, že tímto jednáním může poškozenému způsobit těžkou újmu na zdraví, a s tímto následkem byl srozuměn, minimálně tedy jednal v úmyslu nepřímém ve smyslu § 4 písm. b) tr. zák. Pouze dílem náhody, nezávisle na vůli obžalovaného, k těžké újmě na zdraví u poškozeného nedošlo.

Ze spisového materiálu vyplývá, že obžalovaný byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 19.5. 2004, sp. zn. 1T 82/2004, který nabyl právní moci dnem 31.5. 2004, mimo jiné odsouzen pro trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zák. (tedy pro zvlášť závažný úmyslný trestný čin) k trestu odnětí svobody v trvání tří let, z jehož výkonu byl propuštěn dne 25.2. 2007, nyní projednávané trestné činnosti se dopustil dne 22.11. 2007, tedy nedlouho poté,

co byl propuštěn z výkonu trestu. Je tedy zcela jednoznačné, že obžalovaný, pokud jde o nyní projednávanou trestnou činnost, se této dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista dle § 41 odst. 1 tr. zák., neboť znovu spáchal zvlášť závažný úmyslný trestný čin ač již byl pro takový zvlášť závažný úmyslný trestný čin potrestán a tato okolnost pro svou závažnost vzhledem k délce doby, která od posledního odsouzení uplynula, podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost.

Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je velmi vysoký. V této souvislosti je nutno uvést, že obžalovaný, kromě již shora citovaného odsouzení z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6, byl tento dále odsouzen rozsudkem (tento však nezakládá u obžalovaného v nyní projednávané trestní věci zvlášť nebezpečnou recividu ve smyslu § 41 odst. 1 tr. zák.) Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 11.11. 2007, sp. zn. 4T 68/2007, který nabyl právní moci dnem 7.1.2008, pro trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zák., jako zvlášť nebezpečný recidivista dle § 41 odst. 1 tr. zák., m. j. k trestu odnětí svobody v trvání osmi let a šesti měsíců, nyní projednávané trestné činnosti se tedy dopustil jedenáct dnů poté, co byl (byť v té době nepravomocně) odsouzen pro trestnou činnost obdobného charakteru k citelnému trestu odnětí svobody. Obžalovaný, ostatně jako již v minulosti, si nyní k projednávané trestné činnosti vybral člověka ve věku, o kterém zcela jistě předpokládal, že se nebude aktivně bránit, navíc ho napadl zezadu zcela nečekaně. V této souvislosti je nutno uvést, že poškozený se zřejmě ubránil zejména díky tomu, že byl v mládí aktivním boxerem, proto přesto, že byl jednáním obžalovaného otřesen, dokázal se ubránit. Všechny tyto okolnosti podstatně zvyšují stupeň společenské nebezpečnosti.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v minulosti stál celkem šestkrát před soudem, m.j. pro odsouzení již shora citovanými rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 6 a pro Prahu 10, žádný trest nebyl pro obžalovaného dostatečným ponaučením, aby se pro příště vyhnul protispolečenskému jednání a je evidentní, že každý trest se minul jakýmkoliv výchovným účinkem.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody na samé horní hranici zákonné trestní sazby § 234 odst. 1,2 písm. b) tr. zák. zvýšené obžalovanému jako zvlášť nebezpečnému recidivistovi ve smyslu § 42 odst. 1 tr. zák., tedy v trvání sedmi let a devíti měsíců za použití § 36 tr. zák., obžalovaný se opakovaně dopouští násilné trestné činnosti shodného charakteru, opakovaně přepadává staré lidi a jakákoliv výchovná složka trestu se v minulosti u obžalovaného minula naprosto účinkem, takovýto vysoký trest si tedy vyžaduje zejména ochrana společnosti a lidského zdraví.

Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou zcela v souladu s ustanovením § 39a odst.2 písm. d) tr. zák., neboť pro zařazení do mírnějšího typu věznice soud neshledal žádných důvodů.

Dále soud rozhodl o včas a řádně uplatněném nároku na náhradu škody, kdy Všeobecná zdravotní pojišťovna se k trestnímu řízení připojila s částkou ve výši 2 273,- Kč, což jsou vynaložené náklady na ošetření poškozeného. Nárok byl na č. 1. 177 – 181 řádně specifikován, o jeho výši soud tedy neměl nejmenších pochybností, proto byl obžalovaný podle § 228 odst. 1 tr. řádu uznán povinným zaplatit tuto částku VZP.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může napadnout odvoláním

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě 8-mi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 16. 6. 2009

JUDr. Jaroslava Lišková
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Brejchová

Tento rozsudek ze dne 16.6.2009, č.j. 42 T 10/2008 nabyl právní moci dne 10.12.2009 a vykonatelnosti dne 10.12.2009. Připojení doložky provedla Tereza Dymáková dne 6.3.2014.